

טוֹעֲמִיָּה

כי יפלא ממך דבר

פרשת השבוע

כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה

כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט וְכוּ', הֵינּוּ כְּשֵׁאִין יוֹדְעִין אֵיזָה דִּין בְּתוֹרָה זֶה בְּחִינַת שֵׁאִין זוֹכִין לְהַשְׁיֵג אֶת בְּחִינַת הַנְּסֻתָּר מִמְּנוּ לְפִי מְדַרְגָּתוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת נְשֻׁמַּע אֶצְלוֹ, וְאֵז כְּשֵׁאִין זוֹכִין לְהַשְׁיֵג בְּחִינַת נְשֻׁמַּע וְנַעֲשֶׂה אֲזִי אֵין הַחוּתָם בְּשִׁלְמוֹת כַּנ"ל וְאֲזִי אֵין יוֹדְעִין בֵּין דָּם לְדָם, כִּי אֵין יְכוּלִין לְהִבְחִין בֵּין דָּם טָהוֹר לְדָם נְדוּת מִחֲמַת שְׁנַפְגָּם הַחוּתָם, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה מִמְּנוּ בְּחִינַת נְדָת כַּנ"ל.

וְאֵז הַתְּקוּן הוּא וְקָמַת וְעָלִית וְכוּ' אֶל הַמָּקוֹם הַהוּא, כִּי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם הֵם בְּחִינַת חוּתָם בְּתוֹךְ חוּתָם, כַּמּוּבָא, כִּי מִשָּׁם תֵּצֵא תוֹרָה, כִּי שָׁם יוֹשְׁבֵין בֵּית דִּין הַגְּדוֹל וְהֵם מְגַלִּין כָּל מַה שְׁנַעֲעֵלָם וְנִסְתָּר אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כַּמּוֹ שְׁכַתוֹב, עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךְ וְכוּ' וְעַל פִּי הַמִּשְׁפָּט וְכוּ' תַעֲשֶׂה.

נִמְצָא שֶׁהֵם מְתַקְנִים וְעוֹשִׂים מִהַנְּשֻׁמַּע נַעֲשֶׂה, כִּי שָׁם הוּא מָקוֹם הַתְּפִלָּה, כַּמּוֹ שְׁכַתוֹב, כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה, וְתְּפִלָּה הוּא נְשֻׁמַּע, וְעַל כֵּן יוֹשְׁבֵין שָׁם בֵּית דִּין הַגְּדוֹל וְעוֹשִׂים מִהַתְּפִלָּה תוֹרָה, מִהַנְּשֻׁמַּע נַעֲשֶׂה וּמְגַלִּין לְיִשְׂרָאֵל כָּל הַנְּסֻתָּר מֵהֶם בְּחִינַת כִּי יִפְלֵא וְכוּ' עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֵאמְרוּ לָךְ וְכוּ' כַּנ"ל, נִמְצָא שְׁבַנִּין בֵּית הַמְּקַדָּשׁ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם הוּא בְּחִינַת נְשֻׁמַּע וְנַעֲשֶׂה בְּחִינַת קְבֻלַּת הַתּוֹרָה כִּי מִשָּׁם תֵּצֵא תוֹרָה וְכוּ'.

ליקוטי הלכות תחומין ד' ט

מעונן ומנחש

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

אָסוּר חָמוּר מְאֹד מְאֹד

וְעַל כֵּן אָסוּר לֶאֱכוֹל קֶדֶם הַתְּפִלָּה. וּבִזְהָר וּבִבְתָבִים מִחֲמִיר מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵפְלוּ בְּשִׁקְם בְּחֲצֵי הַלַּיְלָה אָסוּר לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת עַד אַחַר הַתְּפִלָּה. וְכֵל הָאוֹכֵל וְשׂוֹתָהּ אֹז, נִחְשָׁב כְּעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלְן עֵינֵי שָׁם.

לֹא כִּי אֲשֶׁר רָבוּ עִתָּהּ הַמִּתְפַּרְצִים בְּעַם לְשִׁתוֹת קֶדֶם הַתְּפִלָּה, עַד שֶׁנַּעֲשְׂהָ אֲצֵלָם כְּהִתַּר וְתוֹלִין עֲצָמָן בְּאֵילָן גְּדוֹלָה, מִה שְׂמַצְאוּ קִצְתַּת צְדִיקִים שֶׁהֵיוּ חוֹלִים גְּדוֹלִים וְשִׁתוּ קֶדֶם הַתְּפִלָּה, כִּי הָיוּ מְכַרְחִים לָזֶה. וְהֵם מִתְדַּמִּים אֵלֵיהֶם כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם וּמַעֲקָמִין אֶת עֲצָמָן אַחֲרֵיהֶם וּמְמַלְאִים כִּרְסָם בְּשִׁתִּית קִאֲוִי קֶדֶם הַתְּפִלָּה, עַד שֶׁנִּמְצְאוּ גַם קִצְתַּת שְׂאוֹכְלִין גַּם כֵּן קֶדֶם הַתְּפִלָּה אֹז לָהֶם אֹז לְנַפְשָׁם כִּי הוּא אָסוּר חָמוּר מְאֹד, כְּמִבְאֵר בְּדַבְרֵי רַז"ל וּבְפֶרֶט בִּזְהָר הַקְּדוּשׁ וּבִבְתָבִים.

וְאִין לָנוּ לְדַמוֹת עֲצָמָנוּ לְצְדִיקִים גְּדוֹלִים אֲשֶׁר רוּחַ אַחֲרַת אִתָּם, וּבְפֶרֶט שֶׁהֵיוּ חוֹלִים גְּדוֹלִים. וְגַם כִּי רַב הַצְּדִיקִים לֹא נִחְגְּוּ כָּךְ. וְרַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ ז"ל סִפֵּר שֶׁמַּעוֹלָם לֹא שָׁתָה אֶפְלוּ מִיָּם קֶדֶם הַתְּפִלָּה, אַף עַל פִּי שֶׁמִּדִּין הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ מוֹתֵר לְשִׁתוֹת מִיָּם, אַף עַל פִּי כֵּן הוּא לֹא שָׁתָה אֶפְלוּ מִיָּם קֶדֶם הַתְּפִלָּה:

לִיקוּטֵי הַלְכוֹת הַשְּׁכֵמֶת הַבּוֹקֵר ג' ה

דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לִילָךְ לְשֵׁם

וְהִנֵּה גְדוֹלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם, וּבְמִיתָתָם נִקְרְאוּ חַיִּים. וְעַל כֵּן דָּבָר גָּדוֹל הוּא לְהִשְׁתַּטַּח עַל קְבְרֵי צְדִיקִים וּלְמַדִּים אָנוּ מְכַלֵּב בֶּן יַפְנֵה וְקִבֵּר רַחֵל וְקִבֵּר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה כְּמֵאֲמַר חַז"ל, וְכַבִּיכּוֹל כֵּן הַשְּׂכִינָה לֹא זֶה מִפְתַּל הַמַּעֲרָבִי לְנֹצַח כִּי גַם כְּשֶׁהִמְקַדֵּשׁ שׁוֹמְמִים – בְּקִדְשָׁתָם הֵם עוֹמְדִים לְעֵדִי עַד כִּי הָיָה בְּנִין עֵדִי עַד בְּעֵנְיוֹ זֶה, וְכַבִּיכּוֹל כְּמוֹ צְדִיקִים שֶׁהֵם חַיִּים וְקִימִים לְעֵדִי עַד.

וְעַל כֵּן הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לִילָךְ גַּם בְּזִמְנֵי הַזֶּה לְפַתֵּל הַמַּעֲרָבִי שֶׁהַשְּׂכִינָה שָׁם הוּא (וְאֲדַרְבֵּהּ יוֹתֵר חָשׁוּב מִזִּמְנֵי שְׂבִית הַמְּקַדֵּשׁ הָיָה קִים כְּמוּבָא בְּסִפְרִים) וְהַנְּכַס לְמִקְדָּשׁ בְּזִמְנֵי הַזֶּה חָיֵב כְּרַת, וְאֲמָרוּ רַז"ל אָמַר רַב בִּיבִי אָמַר ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי כָּל הַרוֹקֵק בְּהַר הַבַּיִת בְּזֶה הַזִּמְנֵי כְּאֵלוֹ רוֹקֵק בְּבֵת עֵינֵי שְׁנֵאֲמַר וְהָיוּ עֵינָי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים, עַל כֵּן שָׁם גַּם הַיּוֹם עֵקֶר הַחַיּוֹת וְהַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה לְנֹצַח כְּמִשְׁכַּן הַנְּשָׂמָה בַּמֶּחֶ וְהָרוּחַ בַּלֵּב, וְעַל כֵּן בְּזֶהֱרַר הַק' כְּתוּב יְרוּשָׁלַיִם לְבָא דְכָל עַלְמָא (דְּדַבְרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַיִם) וְהָיָא בְּאֲמֻצָּע כָּל הָעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב בְּאֲמֻצָּע הַגּוֹף, וְכֵן הוּא נִקְרָא רֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל כִּי כֵן הוּא רֹאשׁ כָּל הָעוֹלָם כְּרֹאשׁ הָאָדָם שֶׁהַמֶּחֶ וְהַנְּשָׂמָה הוּא שָׁם, וְעַל כֵּן כְּתוּב נֹתֵן נֶשְׂמָה לְעַם עֲלִיָּה וְרוּחַ לְהוֹלְכִים בָּהּ, כִּי מִלְּמַעְלָה מֵעוֹלְמוֹת הָרוּחָנִיִּים נִמְשָׁכוּ בְּהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת כָּל הָעוֹלְמוֹת עַד הָעוֹלְמוֹת הַגִּשְׁמִיִּים, וְעַל כֵּן כְּבִיכּוֹל כְּמוֹ עֵינֵי ה' וְלִבּוֹ בְּחִינַת נֶשְׁמָתוֹ וְרוּחוֹ שָׁם הֵם, כֵּן זֹכִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי ה' לְהִשְׁתַּלְשֵׁל לָהֶם מִשָּׁם הַנְּשָׂמָה וְהָרוּחַ, וְעַל כֵּן אֲוִירָא דְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מְחַכִּים מִחַ כָּל אָדָם וְלִבּוֹ, ה' יִזְכְּנוּ לְבַנְיָן בֵּית הַמְּקַדָּשׁ בִּב"א.

וּמוּבָא בְּגִמְרָא א"י גְבוּהַ מְכַל הָאָרְצוֹת וִירוּשָׁלַיִם וְהַר הַבַּיִת גְבוּהַ מְכַל א"י וְכַתּוּב וְקָמַת וְעָלִית אֶל הַמָּקוֹם וְכו' וְכְמוֹ שֶׁהָרֹאשׁ הוּא גְבוּהַ מְכַל הַגּוֹף וּמוּבָא כֵּן בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים כִּי עֵקֶר הָעֲלִיָּה שֶׁהִיא גְבוּהַ מֵהַכָּל נֹאמַר עַל מַעְלַתָּה בְּרוּחָנִיּוֹת וְעַל כֵּן הִיא בְּמַעְלָה כְּמַעְלַת הָרֹאשׁ מְכַל גּוֹף הָאָדָם.

וְעַל יְדֵהָ תִּקּוֹן גָּדוֹל לְפָגַם הַבְּרִית כְּמוּבָא בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִי' ק"ט וְהָעֵקֶר בְּקִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁשָׁם נִכְנַס הַכֹּהֵן גָּדוֹל בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא הַמִּתְקַן כָּל הַשָּׁס"ה יָמִים שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקּוֹן הַבְּרִית כְּמוּבָא בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת, וְגַם בְּזִמְנֵי הַזֶּה עֵדִין עֵינֵי ה' וְלִבּוֹ שָׁם כָּל הַיָּמִים וְהַשְּׂכִינָה לֹא זֶה מִפְתַּל הַמַּעֲרָבִי הַקְּדוּשׁ לְנֹצַח כְּמֵאֲמַר חַז"ל. וְהוּא תִּקּוֹן גָּדוֹל גַּם בְּזִמְנֵי הַזֶּה לִילָךְ לְשֵׁם, וְתִקּוֹן לְפָגַם הַבְּרִית כְּמוּבָא בְּזוּה"ק ח"ב כִּי הַצְּדִיק דָּר אֶצֶל כְּתַל הַמַּעֲרָבִי תוֹבֵב"א.

חכמה ותבונה סימן ג'

טוֹעֲמִיָּה

לא תלמד לעשות

פרשת השבוע

רַק לְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת

אחד מאנשי שלומנו ספר לי, שהיה מדבר עם רבנו, זכרוננו לברכה, בעבודת השם בדרבנו, והבין רבנו, זכרוננו לברכה, שהוא עוסק קצת לכוון פונות בתפלתו, והקפיד עליו רבנו, זכרוננו לברכה מאד, ואמר לו שלא יעסק עוד בזה, ולא יתפלל עם פונות, רק יכוון פרוש המלות בפשוטו. (אף על פי שזה האיש למד כתבי האר"י זכרוננו לברכה, על פי פקדונו, אף על פי כן לא רצה שיתפלל עם פונות כלל). ואמר לו רבנו, זכרוננו לברכה, שמי שאינו ראוי לזה, בשמתפלל עם פונות הוא כמו בשוף, פי בכשוף נאמר: "לא תלמד לעשות" ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה 'לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות'. כך הוא בענין הפונות להבדיל, שאין צריכין ללמד אותם כי אם להבין ולהורות, אבל לא לעשות עמם, והינו לכוונם בתפלה, מי שאינו ראוי לזה:

ואמר: כי עקר התפלה היא דבקות להשם יתברך, והיה טוב יותר להתפלל בלשון לעז, שמדברים בו, כי בשמתפללים בלשון, שמדברים בו, אזי הלב סמוך ודבוק מאד בדרבורי התפלה, ויכול לדבק עצמו ביותר להשם יתברך. אף כבר תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה סדר התפלה (מחמת שלא כל אדם יכול לסדר סדר התפלה לעצמו, כמוכא), על כן אנו חייבים להתפלל בלשון הקדש כמו שסדרו לנו. אבל העקר הוא רק לכוון פרוש המלות בפשוטו, שזהו עקר התפלה, שמתפללין לפני השם יתברך על כל דבר ודבר, ועל ידי זה מתקרבין ומתדבקין בו יתברך:

ליקוטי מוהר"ן תנינא קב

עמוד זה נדבט הר"ר ישראל מאיר הכהן אנגל הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן יוסף מנחם זאב שיחי למזל טוב

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הכנה לקיבוץ הקדוש

וְעַקֵּר הַקְּבוּץ הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה

שְׁמַעְתִּי שְׁפַעַם אַחַת בְּלִילָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמִין, אַחַר תְּפִלַּת עֲרֵבִית וְהוּא (מוֹהֲרֵנ"ת) הָאָרִיף מְאֹד בְּתִפְלָתוֹ, וְאַחַר הַתְּפִלָּה נִתְּלֵהב מְאֹד וְאָמַר לְאַנְשָׁיו: כְּשֶׁאַנְחֵנוּ מִתְּקַבְּצִים לְכָאן, בּוֹדֵאי גַם רַבְּנוּ ז"ל אֶתְנוּ פֶּה בְיַחַד, וּכְשֶׁרַבְּנוּ ז"ל פֶּה בּוֹדֵאי כָּל הַשְּׁבָעָה רוֹעִים הֵם גַּם כֵּן אֶתְנוּ פֶּה. וַיִּצְעַק בְּקוּלוֹ: אֵיךְ גְּלִיִּיב אֲזוּי מִמֶּשׁ אֵיךְ זָעָה זַיִי נְאֻנִי מֵאַמִּין כָּל כַּף מִמֶּשׁ שְׁאַנִי רוֹאֵה אוֹתָם]:

כוכבי אור אנשי מוהר"ן ג

קִדְּם שְׁיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמִין לְהַסְתִּילֵק שָׁם, בְּעֵת שְׁיִצָּא מִפֶּתַח הַבַּיִת וְלַחֲוֹץ לְעֵלוֹת עַל הָעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַעֲלוֹם: תִּרְאוּ לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְּפַלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְּפַלְּלוּ בְּכּוֹנָנָה אוּלֵי תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיף אוֹתִי לְכָאן עוֹד הַפַּעַם:

חיי מוהר"ן קפו

לְמַשָּׁל עֲשָׂרִים אֲנָשִׁים עוֹסְקִים בְּתִפְלָה כְּשֶׁבָּא וְנִתְּוַסַּף לָהֶם עוֹד אֶחָד, אֲזִי נִתְּרַבֵּין הַבְּתִים שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי כְּשֶׁנִּתְּוַסַּף אוֹת אֶחָד עַל צְרוּף שֶׁל עֲשָׂרִים אוֹתִיּוֹת אֲזִי נִצְטָרְפִין כָּל הָאוֹתִיּוֹת אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פַּעַמִּים מֵה שְׁאִין הַפֶּה יְכוּל לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחַשֵּׁב וְכו', וְכֵן רוֹאִין בְּחוּשׁ לְמַשָּׁל כְּשֶׁיֵּשׁ תְּשַׁעָה אֲנָשִׁים וְצָרִיכִין לוֹמַר דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה קִדִּישׁ אוֹ קִדְּשָׁה אֶפְלוֹ אִם כָּלָם צְדִיקִים גְּדוֹלִים אִינָם יְכוּלִים לוֹמַר הַקְּדָשָׁה בְּתִשְׁעָה, וְכִשְׁבָּא אֶצְלָם אֶחָד אֶפְלוֹ הַפְּחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים מִן הַשּׁוּק לְפִי שְׁעָה וּמְצָרְפִים אוֹתוֹ לְמַנְיֵן אֵף עַל פִּי שְׁתַּכַּף וּמִיד חוּזַר אֶל הַשּׁוּק, אֵף עַל פִּי כֵן כְּמָה שְׁעִשׂוּעִים גָּרַם לֵה' יִתְּבַרֵךְ, כִּי כָּל הַקְּדָשָׁה נִגְמַר עַל יְדוֹ וְאֶפְלוֹ אִם הָיָה שָׁם מַנְיֵן בְּלַעְדוֹ, וְאֶפְלוֹ אִם הָיָה שָׁם כְּמָה מַנְיָנִים, אֵף עַל פִּי כֵן כָּל מָה שְׁנִתְּוַסַּף נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל נִתְּוַסַּף קִדְּשָׁתוֹ וְכְבוֹדוֹ יִתְּבַרֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלָךְ, עַל כֵּן תַּכְף כְּשֶׁנִּצְטָרְף עִמָּהֶם עוֹד אֶחָד נִתְּרַבָּה הַקְּדָשָׁה יוֹתֵר וְיוֹתֵר. אֲדַרְבָּה כָּל מָה שְׁמִתְּחַבְּרִין יוֹתֵר אֲנָשִׁים בְּקִדְּשָׁה כְּשֶׁנִּתְּוַסַּף עֲלֵיהֶם עוֹד אֶחָד נַעֲשֶׂה עַל יְדוֹ תְּקוּנִים וּבְנִינִים נִפְלְאִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר.

ליקוטי הלכות ערבית ד' לד

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו הקדוש ז"ל אָמַר :

**וּוּיָא מִיַּיִן סִפֵּר הַגָּנוּז
אִיז גְרוּיִם
אִיז דְּעַר סִפֵּר הַנְּשָׂרָף
מִיַּיִן רֵאשׁ הַשָּׁנָה
אִיז נָאךְ גְּרַעסְעַר**

~ תרגום ~

כִּמָּה שֶׁהַסֵּפֶר הַגָּנוּז שְׁלִי גָדוֹל, וְהַסֵּפֶר
הַנְּשָׂרָף (עֵיִן חַיִּי מוֹהַר"ן קס"ט ק"ע וְתַקַּע"ד)
הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי גָדוֹל עוֹד יוֹתֵר

הקדמת ציון המציונות

עמוד זה נדבתי הר"ר יעקב יוסף אנשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי" למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת שופטים

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:27	6:26	6:43	6:27	6:36	6:26	7:18	7:05
שקיעה ערב שב"ק	7:06	7:05	7:05	7:07	7:05	7:06	7:39	7:26
חצות הלילה	1:29	1:30	1:31	1:30	1:30	1:30	2:15	1:57
עלות השחר	5:02	5:02	5:02	5:02	5:02	5:02	4:38	5:00
עטיפת הטלית	5:25	5:26	5:26	5:22	5:25	5:23	5:10	5:27
ניץ החמה	6:16	6:17	6:17	6:14	6:16	6:14	6:18	6:25
סוף זמן קר"ש מג"א	8:39	8:40	8:40	8:36	8:39	8:37	8:32	8:45
חצות היום	12:39	12:39	12:40	12:38	12:39	12:38	12:58	12:55
שקיעה יום שב"ק	7:05	7:04	7:03	7:05	7:04	7:05	7:37	7:24
צאת השבת	7:38	7:39	7:40	7:39	7:39	7:39	8:27	8:37
צאה"ש 72 דק'	8:17	8:17	8:16	8:18	8:17	8:17	8:50	

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיע"ע 30 דק, בב"ב והו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחזו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה היים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת כי תצא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ס	סא	סב	סג	סד	סה	סו
יד.	יד:	טו.	טז:	טז.	טז:	יז.
קצא	קצב	קצג	קצד	קצה	קצו	קצז
תורה ס"ה - ויאמר בועז אל רות						
התורה הזמנית						